

ΛΕΝΕ «ΩΦΕΛΟΥΜΕΝΟΙ» – ΕΝΝΟΟΥΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ

«Προγράμματα κοινωφελούς εργασίας», «ωφελοούμενοι άνεργοι», «voucher»/«επιταγές εισόδου στην αγορά εργασίας για άνεργους νέους ως 29 ετών», «επιταγές επανένταξης», ημερομίσθιο 19,6 την ημέρα, 17,1 για όσους είναι κάτω των 25, όχι πάνω από 490 το μήνα.

Σκόρπιες λέξεις που συγκροτούν ένα εχθρικό τοπίο και έχουν μπει το τελευταίο 1,5 χρόνο στο καθημερινό λεξιλόγιο όσων ανέργων ψάχνουμε εναγωνίως ένα εισόδημα μέσα από τα προγράμματα «καταπολέμησης της ανεργίας» του ΟΑΕΔ. Η οργανωτική γλώσσα αυτών των προγραμμάτων προσπαθεί να κρύψει την ασφυκτική πραγματικότητα εργασιακής εκμετάλλευσης που υπομένουμε. Δε μας λένε ότι τα «προγράμματα κοινωφελούς εργασίας» αποτελούν ακραία νεοφιλελεύθερα μέτρα που εφαρμόστηκαν για παράδειγμα πρώτη φορά στην «αναπτυγμένη Δύση» ως μέτρα εξαγοράς της ποινής φυλάκισης για μικροπαραβάτες. Στην Ελλάδα του 2013 μπορεί να μην αφορούν ακόμα παραβάτες του νόμου, αλλά -καθόλου τυχαία- η όλη φιλοσοφία που διέπει οποιοδήποτε χρηματοδοτούμενο από το ΕΣΠΑ πρόγραμμα το οποίο αναφέρεται σε «ωφελοούμενους άνεργους», είναι ότι αυτοί είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση της ανεργίας τους και όχι τα μνημόνια και η κρίση του συστήματος και άρα, η εργασία που τους παρέχεται έχει ως σκοπό «να τους βοηθήσει να επανέλθουν στην αγορά εργασίας».

Η αρχή έγινε πέρυσι με τα **5μηνα «προγράμματα κοινωφελούς εργασίας»** μέσω ενοικίασης ανέργων από ΜΚΟ και ΙΝΕ-ΓΣΕΕ σε δήμους, νοσοκομεία, περιφέρειες κ.α., όποτε 57.000 «ωφελοούμενοι» πληρώθηκαν μετά από αρκετούς μήνες καθυστέρηση (και ύστερα από μαζικές κινητοποιήσεις) τα περισσότερα εκ των δεδουλευμένων των 625 ευρώ τον μήνα (σε πολλές περιπτώσεις χρωστάνε ακόμα ένα ποσό 200-300 ευρώ). Ίδια και ακόμα χειρότερη η κατάσταση **στα μέχρι 7 μήνες «κοινωφελή» στο τομέα του πολιτισμού**, όπου υπάρχουν «ωφελοούμενοι» που δουλεύουν απλήρωτοι κοντά 4 μήνες. Το φθινόπωρο του 2013 το σκλαβοπάζαρο της «κοινωφελούς εργασίας» συνεχίζεται αυτή τη φορά χωρίς τη διαμεσολάβηση των ΜΚΟ, αλλά με τις μηνιαίες αποδοχές που προβλέπονται για 50.000 άνεργους να έχουν πέσει στα 490 ευρώ τον μήνα, 427 για τους κάτω των 25 ετών. Το νέο καθεστώς φθηνής εργασίας που κάλυψε τις πάγιες και διαρκείς ανάγκες των –υποβαθμισμένων λόγω των εφαρμοζόμενων πολιτικών των απολύσεων και της ιδιωτικοποίησης κάθε δημόσιου αγαθού- δημόσιων υπηρεσιών πανελλαδικά, θεωρήθηκε τόσο πετυχημένο ώστε φέτος εξαπλώνεται σε σχολεία, ΚΕΠ, ασφαλιστικά ταμεία, δικαστήρια και την Εκκλησία της Ελλάδος! Από το σύγχρονο δουλεμπόριο δε θα μπορούσε να μείνει απ' έξω ο ιδιωτικός τομέας, ο οποίος τροφοδοτήθηκε επίσης με τζάμπα εργασία για τα αφεντικά μέσω της **«επιταγής επανένταξης στην αγορά εργασίας»** (2χρονα προγράμματα για επιδοτούμενους άνεργους) και κυρίως της **«επιταγής εισόδου στην αγορά εργασίας» 35.000 ανέργων νέων έως 29 ετών**, που εργάζονται με τη μορφή «πρακτικής άσκησης» εδώ και μήνες απλήρωτοι (η πληρωμή προβλέπεται πολλούς μήνες μετά τη λήξη του 5μηνου, ενώ σε πολλούς δεν έχει δοθεί ούτε το ποσό που δικαιούνται από την παρακολούθηση του σεμιναρίου κατάρτισης).

Κοινός παρονομαστής όλων των παραπάνω προγραμμάτων είναι η μέσω του ΟΑΕΔ ενοικίαση των ανέργων ως φθηνό εργατικό δυναμικό σε επιχειρήσεις του ιδιωτικού/δημοσίου τομέα, με αντάλλαγμα την παροχή ενός επιδόματος πείνας που αντιστοιχεί στο προ κρίσης επίδομα ανεργίας. Έτσι, οι εργαζόμενοι μετατρέπονται σε «ωφελοούμενους άνεργους», «γυμνούς» από εργασιακά δικαιώματα (άδειες, δώρα, επιδόματα, συνδικαλιστικά δικαιώματα) και ο μισθός μετατρέπεται σε μη τακτικά καταβαλλόμενο «επίδομα εργασίας» που αντικαθιστά το απαρχαιωμένο και κατακρεουργημένο επίδομα ανεργίας. Με άλλα λόγια, τα αφεντικά μας λένε ότι για «τιμωρία» που είμαστε άνεργοι πρέπει να δουλεύουμε για μεγάλο διάστημα απλήρωτοι και να τους λέμε και ευχαριστώ που κάποια στιγμή μας δίνουν και 400 ευρώ για να μη λιμοκτονήσουμε! «Η εργασία απελευθερώνει», όπως έλεγε και η επιγραφή έξω από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης των ναζί.

ΝΑ ΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΚΕΦΑΛΙ! ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!

Απέναντι σε αυτή τη ζοφερή εργασιακή πραγματικότητα που απειλεί να καταβροχθίσει τη ζωή μας δεν μας έχουν μείνει πολλά όπλα πέρα από τη συναδελφική/ταξική αλληλεγγύη εργαζομένων-ανέργων. Σε κάθε χώρο «κοινωνικού εργασίου», «πρακτικής άσκησης», επισφαλούς εργασίας γνωρίζουμε μεταξύ μας και αντιδρούμε συλλογικά στις αυθαιρεσίες των αφεντικών (π.χ. δουλειές άσχετες με το αντικείμενο, υπερωρίες). Συζητάμε μεταξύ μας και απομονώνουμε τις λογικές ατομισμού και «γλειψίματος», που βασίζονται στην ελπίδα να μας κρατήσει στο μέλλον το αφεντικό. Στην εποχή της κοινωνικής καταστροφής που διανύουμε, κάθε ατομική βλέψη για «καβάτζωμα» ενισχύει τη συλλογική μας πτώση ως εργατική τάξη. Στεκόμαστε δίπλα στον/στην άλλον/η στα καθημερινά προβλήματα επιβίωσης και προσπαθούμε να υπενθυμίσουμε πρώτα στους εαυτούς μας κι έπειτα στα αφεντικά τα βασικά: **Δουλεύουμε για την επιβίωση μας και όχι επειδή μας κάνουν χάρη. Από τη στιγμή που δουλεύουμε δικαιούμαστε κάθε μήνα έναν βασικό μισθό πάνω από τα όρια της φτώχειας για να μπορούμε να συντηρούμαστε. Δε φταίμε εμείς που είμαστε άνεργοι, αλλά τα αφεντικά και το κράτος που προωθούν τις μαζικές απολύσεις και την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων.**

Ως «συνέλευση ανέργων/εργαζόμενων στην Κοινωνική εργασία» στηρίξαμε και συμμετείχαμε πέρυσι στις κινητοποιήσεις χιλιάδων 5μηνων για την πληρωμή των καθυστερούμενων δεδουλευμένων. Είδαμε στην πράξη ότι η δαιδαλώδης γραφειοκρατία που μας αναγκάζει να δουλεύουμε απλήρωτοι σπάει κι επιταχύνονται οι διαδικασίες εκεί που αυτοοργανωνόμαστε με τους συναδέλφους -μακριά από κόμματα και εργατοπατέρες- και δε διαπραγματευόμαστε το δίκιο μας. Από την άλλη, είδαμε ότι μας έχουν καταργήσει οποιοδήποτε θεσμικό μέσο προστασίας που γνωρίζαμε ως «εργατικό δίκαιο», ότι π.χ. δε θεωρούμαστε εργαζόμενοι για τις Επιθεωρήσεις εργασίας και ότι από τη στιγμή που αναγκαζόμαστε (λόγω του 30% ανεργίας κι όχι από «ελεύθερη επιλογή») να υπογράψουμε αυτές τις συμβάσεις λίγα δικαιώματα μπορούμε να διεκδικήσουμε σε επίπεδο δικαστικών αγώνων. Διαπιστώσαμε εντέλει ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος από το να αγωνιστούμε ως ανακυκλώσιμοι άνεργοι και «γυμνοί» εργαζόμενοι συνολικά ενάντια σε αυτά τα προγράμματα, μέσα κι έξω από αυτά, απαιτώντας αξιοπρεπή επιδόματα για ανέργους, όπως και την προώθηση πολιτικών που θα προωθούν την εργασία με δικαιώματα και όχι την ανακύκλωση της φτώχειας μας. Απαιτούμε δηλαδή:

- **ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΕΣΩ ΕΣΠΑ, ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΜΕΝΗΣ – ΕΛΑΣΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ**
- **ΣΤΑΘΕΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΛΗΡΩΜΗ ΤΩΝ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ ΜΑΣ**
- **ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ ΚΑΙ ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ**
- **ΣΤΑΘΕΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ**

Για να αγωνιστούμε προς αυτή την κατεύθυνση χρειάζεται να ξεκινήσουμε από τη συναδελφική οργάνωση στους χώρους που απασχολούμαστε εργαζόμενοι μέσω αυτών των προγραμμάτων. Έπειτα, να προχωρήσουμε στον «από τα κάτω» συντονισμό των επιμέρους πρωτοβουλιών σε ένα μαζικό, μαχητικό κίνημα εργαζομένων – ανέργων που θα έχει τη δύναμη να παρεμβαίνει σε κάθε μικρό ή μεγάλο αγώνα, να αναδεικνύει τη σύγχρονη δουλοπαροικία σε κάθε γειτονιά και τη διάθεση να συγκρουστεί συνολικά -και με διάρκεια μεγαλύτερη του ενός 5μηνου- με αυτή την πολιτική της εξαθλίωσης των ζώων μας, της καταστολής κάθε εργατικού-κοινωνικού αγώνα και του επιταχυνόμενου εκφασισμού.

Καλούμε κάθε άνεργο/η, «ωφελομένο/η» και επισφαλώς εργαζόμενο/η σε: **ΣΥΖΗΤΗΣΗ-ΕΚΔΗΛΩΣΗ: Τετάρτη 20 Νοέμβρη 2013, ΑΣΟΕΕ στις 18.00**

Συνέλευση ανέργων/εργαζόμενων στην «κοινωνική εργασία»
και στα προγράμματα ΟΑΕΔ/ ΕΣΠΑ
<http://synekox.espivblogs.net/>